

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗ ΝΙΚΟΛ - ANNA MANIATH

Η γνωριμία μου με την **Νικόλ-Αννα Μανιάτη** και την συναρπαστική της πένα έγινε αρκετό καιρό πριν με το βιβλίο *ΑΠΑΤΟΣ ΔΕΣΜΟΣ*. Θυμάμαι πως είδα το όνομά της να φιγουράρει στη βιβλιοθήκη της θείας μου και μου έκανε εντύπωση το όνομα και ο τίτλος του βιβλίου. Σαν γνωστός βιβλιοφάγος έσπευσα να το δανειστώ από τη θεία μου και να διαβάσω τη νέα μου γνωριμία. Ενθουσιάστηκα. Κατέυθειαν την έμαξα στο ίντερνετ, έμαξα τη βιβλιογραφία της, έμαξα συνεντεύξεις και γνώρισα έναν άλλο κόσμο. Για έναν λάτρη του κοινωνικού μυθιστορήματος, η Νικόλ-Αννα Μανιάτη θεωρείται ίερεια του είδους, μια και θίγει πολύ ενδιαφέροντα θέματα του κοινωνικού γίγνεσθαι, καταπιάνεται με ιδιαίτερες ιστορίες, ιδιαίτερους ήρωες και η σαγηνευτική της πένα καθηλώνει τον αναγνώστη. Το 2015 κάνει την εμφάνισή της με δυο βιβλία ένα ολοκαίνουριο μυθιστόρημα με τίτλο *Ο ΕΚΠΤΩΤΟΣ ΑΙΤΕΛΟΣ* και με μια επανέκδοση από τα παλιά, το πρώτο της βιβλίο με τίτλο *ΚΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ ΓΥΡΙΣΕ ΞΑΝΑ*.

Πριν το 2015 μας αποχαιρετήσai, έχω την τιμή να είναι η πρώτη μου καλεσμένη στο ιστολόγιο μου. Την ευχαριστώ θερμά για την συνέντευξη που παραχώρησε στο i-READ for Living.

- **ΕΡ: Κυρία Μανιάτη καλησπέρα και σας ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνετε να είστε η πρώτη καλεσμένη του ιστολογίου μου. Η συγγραφή τελικά είναι το μέσον που χρησιμοποιεί ένας συγγραφέας για δικό του όφελος ξεφεύγοντας από την πραγματικότητα ή για όφελος των άλλων μέσα από την γαλούχηση και την ψυχαγωγία που προσφέρουν;**

ΑΠ: Η συγγραφή είναι Συνείσθημα και τρόπος Έκφρασης. Για μένα. Για άλλους δεν θα μπορούσα να ξέρω. Όταν αυτά που εκφοράζεις τα νιώθεις και τα ζεις, γίνεσαι κάθε φορά ο ήρωας ή όλοι οι ήρωες που περιγράφεις και μόνο έτσι ο αναγνώστης ταυτίζεται και ζει αυτά που διαβάζει. Και τα μηνύματα που περνάει το βιβλίο τα εισπράττει ο κάθε αναγνώστης ανάλογα με το πόσα συναισθήματα του γέννησε.

- **ΕΡ: Το βιογραφικό σας είναι πλούσιο σε πτυχία, συγγραφικές επιτυχίες στην εκπαίδευση και στη λογοτεχνία και δημοσιεύσεις επιστημονικών άρθρων. Έχετε σπουδάσει δυο εκ διαμέτρου αντίθετες επιστήμες, την αγγλική φιλολογία και τη νοσηλευτική επιστήμη. Τι αποκομίσατε από κάθε μια επιστήμη;**

ΑΠ: Εμπειρίες πολυτίμηες! Περιστατικά που έζησα από κοντά ή που υπήρξα μάρτυρας. Και στις δύο επιστήμες. Και όλα φυλάχτηκαν στη μνήμη και μου προσφέρουν ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης. Σε κάθε βιβλίο αντλώ απ' αυτές τις εμπειρίες και περιγράφω σκηνές, σκέψεις, αντιδράσεις των χάρτινων ηρώων, που συνέβησαν, ή υπήρξαν στην πραγματική ζωή. Μερικές απίστευτες καμιά φορά. Όμως η ζωή πολλές φορές είναι πιο απίστευτη και από τη φαντασία.

- **ΕΡ: Βοήθησε καθόλου το επιστημονικό σας υπόβαθρο, σε καθεμία από τις δυο επιστήμες που σπουδάσατε, στη συγγραφή των μυθιστορημάτων σας;**

ΑΠ: Αφάνταστα! Η νοσηλευτική με έφερε πολύ κοντά στον ανθρώπινο πόνο, με έμαθε να κοιτάζω με ευαισθησία την ανθρώπινη ψυχή, τις αντιδράσεις τους σε ποικίλες δύσκολες καταστάσεις, τον τρόπο που σκέφτονται και το γιατί. Μην ξεχνάμε πως αυτό ήταν κάποιες δεκαετίες πριν και στην Αγγλία, όταν η νοσηλευτική ήταν επιλογή για προσφορά στον άνθρωπο και όχι όπως κατέληξε –στην πλειοψηφία- τώρα μια απασχόληση. Σαν εκπαιδευτικός αργότερα έμαθα να παρατηρώ την παιδική ψυχή, συμπεριφορά και αντιδράσεις. Έμαθα να τα πλησιάζω και να τα ακούω. Έτσι πρόσεξα τη συμπεριφορά του μικρού μαθητή μου και εντόπισα τα πρώτα σημάδια της Αυτοκακοποίησης. Πέρασαν χρόνια, άρχισα να γράφω και ανάμεσα στις τόσες εμπειρίες που με ενέπνευσαν ήταν και αυτό το περιστατικό. Έκανα έρευνα, μίλησα με παιδοψυχολόγους, μου παρέθεσαν μαρτυρίες παιδιών και δημιουργήσα από αληθινά γεγονότα τη μικρή φανταστική μου ηρωίδα, τη Σοφία, στον «Εκπτώτο Άγγελο».

- **ΕΡ: Υπάρχει μεγάλη ποικιλομορφία στη θεματολογία των βιβλίων σας. Είναι ανάγκη συνεχούς αναζήτησης των ικανοτήτων σας ή συμβαίνει αυθόρμητα;**

ΑΠ: Όπως είπα και πιο πάνω, τα θέματα τα παίρνω από την αληθινή ζωή γύρω μας. Οι εμπειρίες που αποκόμισα ποικίλες και ανεξάντλητες. Το συνείσθημα οδηγεί, η φαντασία κυριαρχεί και κάθε βιβλίο διαφορετικό αφού κάθε περιστατικό που αναδύεται από τη μνήμη διαφέρει.

- **ΕΡ:** Μόλις ένα μήνα πριν επανεκδόθηκε το πρώτο σας μυθιστόρημα από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Θυμάστε πως έγινε η σύλληψη της ιδέας του; Τα συναισθήματά σας όταν το είδατε στις προθήκες των βιβλιοπωλείων; Πώς νιώσατε όταν διαβάσατε την πρώτη κριτική;

ΑΠ: Και βέβαια θυμάμαι. Πριν δεκαπέντε χρόνια. Γύριζα από Πήλιο με την μικρότερη κόρη μου όταν κάποιο πρόβλημα με την εξάτμιση προκαλούσε φλόγες κάθε φορά που πατούσα γκάζι. Μας κόρναραν οι άλλοι οδηγοί και με νοήματα μας επεσήμαναν την προσοχή. Συνέβη κοντά στον Καραβόμυλο. Η φαντασία πήρε φωτιά μετά και γράφτηκε το βιβλίο. Εκδόθηκε χωρίς να το επιδιώξω. Κάποιος το διάβασε, του άρεσε και το συνέστησε στην Ωκεανίδα. Είχαν περάσει τέσσερα χρόνια από την συγγραφή του και είχαν ήδη γραφτεί άλλα τρία που δεν τολμούσα να φανταστώ ότι θα έβλεπαν όλα το φως της δημοσιότητας. Ένιωσα αφάνταστη συστολή όταν πρωτοείδα βιβλίο μου να κυκλοφορεί. Για τα πρώτα πέντε μου βιβλία δεν διάβασα κριτική παρά μόνο όσα δημοσιεύματα μου παρουσίαζε ο εκδοτικός. Μετά «μετακόμισα» στον τωρινό εκδοτικό μου οίκο και έμαθα το φέις. Εκεί άρχισα να διαβάζω πια κριτικές και αυτές όταν κάποιος μου επισημάνει την προσοχή.

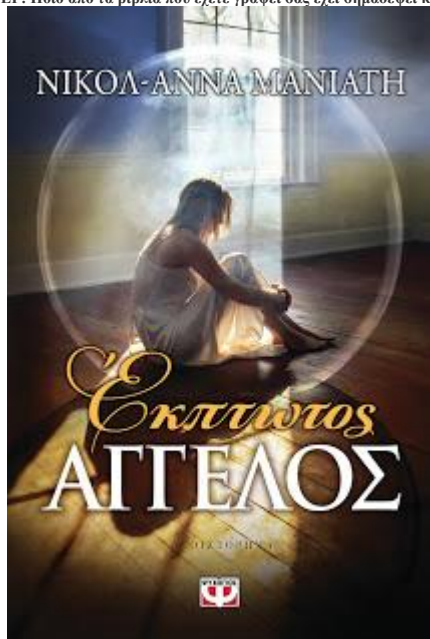
- **ΕΡ:** Πιστεύετε πως έχετε εξελιχθεί με την πάροδο των χρόνων στο χώρο του βιβλίου; Και αν ναι, θα θέλατε ποτέ, αν σας δινόταν η ευκαιρία να αλλάξετε εξ' ολοκλήρου την ιστορία κάποιου βιβλίου σας;

ΑΠ: Το ύφος και ο τρόπος έκφρασης δεν αλλάζουν. Η τεχνική ίσως. Και όχι, δεν θα ήθελα να αλλάξω ποτέ την ιστορία που έχω γράψει. Αν η θεματολογία των βιβλίων μου ήταν ίδια ίσως να χρειαζόταν να προσδώσω κάποια πρωτοτυπία. Όμως, νομίζω ότι όλα διαφέρουν σε θέμα, όλα είναι πρωτότυπα και οι ιστορίες δεν ακολουθούν κάποιο πρότυπο.

- **ΕΡ:** Πως αντιμετωπίζετε την κριτική, είτε θετική είτε αρνητική; Σας επηρεάζει καθόλου;

ΑΠ: Ευπρόσδεκτη πάντα. Μιλάμε για τη σωστή κριτική. Εμπεριστατωμένη όταν είναι αρνητική για να βελτιωνόμαστε, αλλά όχι κακοπροαίρετη. Και όταν προέρχεται από βιβλιοκριτικό αυθεντικό που έχει τα απαιτούμενα προσόντα να εκφέρει απόψεις θιγόντας επιμέλα σημεία που δεν ικανοποίησαν, ακόμα καλύτερα. Μην ξεχνάμε όμως πως ο αναγνώστης είναι αυτός που αποφασίζει, ανεξάρτητα από τις κριτικές. Και τα σχόλια του αναγνώστη εκφράζονται πάντα με τρόπο που δεν θιγούν, σύντομα, αλλά αν είναι αρνητικά, εκθεσιακά αν είναι θετικά. Τελευταία παρατηρείται η τάση να αυτοσατοκαλούνται βιβλιοκριτικοί άνθρωποι που δεν έχουν σωστή κατάρτιση για να κρίνουν αμερόληπτα ένα βιβλίο εμμένοντας στα δικά τους γούστα και βγάζουν χολή και εμπαιγμό όταν μιλάνε για βιβλία που δεν είναι στις προτιμήσεις τους. Προσωπικά δεν με επηρεάζουν, όμως επηρεάζουν κάποιον που ίσως να το συμπεριελάμβανε στις αναγνωστικές του προτιμήσεις. Και αφορά νομίζω όλους τους συγγραφείς αυτή η τάση.

- **ΕΡ:** Ποιο από τα βιβλία που έχετε γράψει σας έχει σημαδέψει και γιατί;

ΑΠ: Ο «Εκπτοτος Άγγελος». Η έρευνα που έκανα –και όχι μέσα από το Ίντερνετ- με έφερε πολύ κοντά στον κόσμο των παιδιών. Σαν εθελόντρια με άλλους πολίτες επισκεπτόμαστε δυο φορές το μήνα νοσοκομείο παιδιών με ανίατες ασθένειες (στο Λονδίνο) και οι παιδοψυχολόγοι που τα στηρίζουν μου έδωσαν άπειρες πληροφορίες για παιδιά που αυτοκακοποιούνται και ας μην είναι τρόφιμοι του νοσοκομείου. Οι μαρτυρίες αυτών των παιδιών αναφέρονται στην τελευταία σελίδα του βιβλίου. Με οδήγησαν βήμα-βήμα στην ψυχή και στον τρόπο σκέψης τους, ορμώμενοι από το ενδιαφέρον μου εξ' ατίας του περιστατικού του μικρού μαθητή μου στην Ελλάδα, που χαράχτηκε μέσα μου πριν χρόνια. Για να αποδώσω τη μικρή Σοφία με ρεαλισμό μπήκα μέσα στην ψυχή της, έγινε ένα μαζί της, σκεφτόμουν όπως αυτή και για μήνες μετά βσανιζόμουν τις νύχτες από όσα την «οδήγησα» να περάσει. Η αυτοκακοποίηση είναι ένα βαθύ, σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα που παραμένει επιμελώς κλιμμένο γιατί τα παιδιά δεν το παραδέχονται, οι γονείς –όταν το διαπιστώσουν- το αποσιωπούν, αλλά είναι πολύ διαδεδομένο στους κόλπους της κοινωνίας. Το βιβλίο είναι σκληρό σε σημεία, ευαίσθητο, αλλά όσα περιγράφω πέρα για πέρα αληθινά. Μόνο οι ήρωες φανταστικοί. Και πρωτοποριακό. Πολλοί μίλησαν για κάθε είδους κακοποίηση, όμως για Αυτοκακοποίηση κανείς. Είναι η πρώτη φορά που αναφέρεται αυτό το θέμα και το δίνω σαν μυθιστόρημα για να μην κουράσει, όμως ο στόχος μου είναι να ευαισθητοποιηθούν όσοι το διαβάσουν και να ανοίξουν τα μάτια της ψυχής σαν αντιληφθούν τα πρώτα σημάδια σε παιδιά.

- **ΕΡ: Ποιος είναι ο πρότος των πρώτων αναγνωστών των δημιουργημάτων σας;**

ΑΠ: Τις περισσότερες φορές η μικρότερη μου κόρη. Είναι αμερόληπτη και η κριτική της οξυδερκής.

- **ΕΡ: Πετυχαίνετε στα βιβλία σας εξαιρετική σκιαγράφηση χαρακτήρων και ρεαλιστική απόδοση διαλόγων. Ταλέντο ή εξάσκηση και μελέτη;**

ΑΠ: Συναισθημα και ευαισθησία. Αν ταυτιστείς με τους ήρωες σου θα πρέπει να σκέφτεσαι όπως αυτοί, είτε είσαι αντίθετος με τον τρόπο σκέψης τους είτε όχι. Και αυτό σε εξαντλεί. Για να αποδώσεις τους διάφορους χαρακτήρες πρέπει να γίνεις ένα μ' αυτούς. Πώς αλλιώς θα ταυτιστεί ο αναγνώστης;

- **ΕΡ: Η Νικόλ-Άννα Μανιάτη διαβάζει; Τι επιλέγει σαν αναγνώστρια να διαβάσει;**

ΑΠ: Τελευταία δεν έχω τη δυνατότητα να διαβάω όσο θα ήθελα, γι' αυτό είμαι επιλεκτική.

- **ΕΡ: Υπάρχει ανταγωνισμός –με την καλή έννοια πάντα- μέσα στους κόλπους του βιβλίου; Είστε ανταγωνιστική;**

ΑΠ: Παντού είναι διάχυτη η έννοια του ανταγωνισμού. Πιστεύω όμως πως ο κάθε ένας μας έχει το δικαίωμα έκφρασης. Και ο κάθε ένας μας έχει το δικό του κοινό που τον ακολουθεί. Τα γούστα στο ανάγνωσμα είναι σαν τις γούστους του φαγητού. Σε άλλους αρέσει σε άλλους όχι. Αν αλλάξεις το προσωπικό σου στυλ έκφρασης για ανταγωνιστικούς λόγους θα χάσεις το κοινό σου και τον εαυτό σου.

- **ΕΡ: Οι περισσότεροι, πιστεύουν πως οι συγγραφείς είναι αρκετά μοναχικοί και πολλές φορές «φευγάτοι» άνθρωποι. Συμφωνείτε με αυτήν την διαπίστωση; Πώς κυλάει η καθημερινότητά σας;**

ΑΠ: Γιατί να είμαι μοναχική; Αφού αντλώ από την ίδια τη ζωή και τους ανθρώπους τις ιδέες για κάθε βιβλίο; Η ζεστασιά που προσφέρει ο φίλος, ο συνάνθρωπος με μια απλή κουβέντα, με ένα αστείο, ένα χαμόγελο, είναι τροφή για τη ψυχή. Όχι, είμαι άνθρωπος απλός, καθημερινός, της διπλής πόρτας και περνάω απαρατήρητη στην καθημερινότητα απολαμβάνοντας την ανωνυμία και την επαφή.

- **ΕΡ: Κυριαρχεί μια άποψη στον χώρο του βιβλίου κατά την οποία τα «ευπώλιτα» βιβλία υπολείπονται αξίας από άλλα βιβλία που δεν γνωρίζουν την ίδια επιτυχία. Από πότε πιστεύετε πως ξεκίνησε αυτό; Ποια είναι η απάντησή σας σε αυτή την άποψη;**

ΑΠ: Τα «ευπώλιτα» υπήρχαν από καταβολής συγγραφής. Για να έχουν επιτυχία σίγουρα κάτι έχουν να προσφέρουν που ξεχωρίζει. Η έννοια «ευπώλιτα» τα τελευταία χρόνια έχει πάρει άλλη διάσταση και χαρακτηριζόμουν και αυτό οφείλεται κατά πολύ στο λεγόμενο μάρκετινγκ. Όμως, ο αναγνώστης είναι πάντα ο τελικός κριτής. Όση διαφήμιση και να δεχτεί ένα βιβλίο και να κυριαρχήσει στην αγορά, την πρώτη φορά θα ανήκει στις λίστες αυτές, ίσως και τη δεύτερη, όμως μετά δεν θα έχει τη δύναμη να επικρατήσει αν δεν ικανοποιήσει τον αναγνώστη.

- **ΕΡ: Αφού ευχηθώ κάθε επιτυχία για την επανέκδοση του πρώτου σας μυθιστορήματος, θα ήθελα να σας ρωτήσω για τα επόμενα επαγγελματικά σας σχέδια. Τι να περιμένουμε από τη Νικόλ-Άννα Μανιάτη;**

ΑΠ: Ευχαριστώ για τις ευχές. Ήταν το πρώτο μου «παιδί» και πολύ διαφορετικό από τα άλλα που ακολούθησαν. Περιπέτεια, σασπένς, έρωτας, καταγιστική πλοκή και ανατροπές που δεν δίνουν ευκαιρία να το αφήσεις από τα χέρια σου. Όπως είπε και γνωστός δημοσιογράφος, «μην το διαβάζετε σε τρένο γιατί θα χάσετε τη στάση σας, όπως έπαθα εγώ.» Μπορεί κανείς να το πει αστυνομικό. Όσο για το επόμενο, θα χαλούσα την έκπληξη αν αποκάλυπτα τι να περιμένετε. Είναι κοινωνικό –όπως άλλωστε τα περισσότερα μου- και κίπο στην πορεία του ενσκήπται και το καινούθμα της ευθανασίας. Θα σας αφήω να το ανακαλύψετε τον Ιούνιο που θα κυκλοφορήσει.

Ευχαριστώ πολύ για την φιλοξενία στο ιστολόγιο σας. Εύχομαι σε όλους μια αίσια, ήρεμη, εποικοδομητική και γεμάτη δύναμη Νέα Χρονιά!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ:

Η ΝΙΚΟΛ-ΑΝΝΑ ΜΑΝΙΑΤΗ γεννήθηκε στην Κύπρο, όπου και έζησε τα παιδικά της χρόνια. Σε πολύ νεαρή ηλικία μετακόμισε με την οικογένειά της στο Λονδίνο. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία και είναι κάτοχος Β.Α., Ρ.Γ.Σ.Ε και Μ.Α. Ολοκλήρωσε επίσης σπουδές νοσηλευτικής τριετούς φοίτησης στο King Edward Memorial Hospital. Το 1978 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου αρχικά εργάστηκε ως καθηγήτρια αγγλικών, ενώ αργότερα άνοιξε δικό της κέντρο ξένων γλωσσών, το οποίο διευθύνει επί δεκαοκτώ χρόνια. Στο διάστημα αυτό εξέδωσε με επιτυχία τέσσερα εκπαιδευτικά βιβλία, τρία από τα οποία εγκρίθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας. Το τέταρτο κυκλοφόρησε από τον εκδοτικό οίκο Longman. Υπήρξε επίσης εισηγήτρια εκπαιδευτικών σεμιναρίων και μέλος εξεταστικών επιτροπών για την ξενόγλωσση παιδεία. Στο ενεργητικό της περιλαμβάνονται και πολλές δημοσιεύσεις εκπαιδευτικών άρθρων. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΠΙΣΤΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της ΚΟΜΜΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, ΛΟΡΑΤΟΣ ΔΕΣΜΟΣ, Ο ΥΠΝΟΣ ΤΩΝ ΧΙΛΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗ και ΕΚΠΤΩΤΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ελευθέριος Α. Μανδαλιανός